



LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

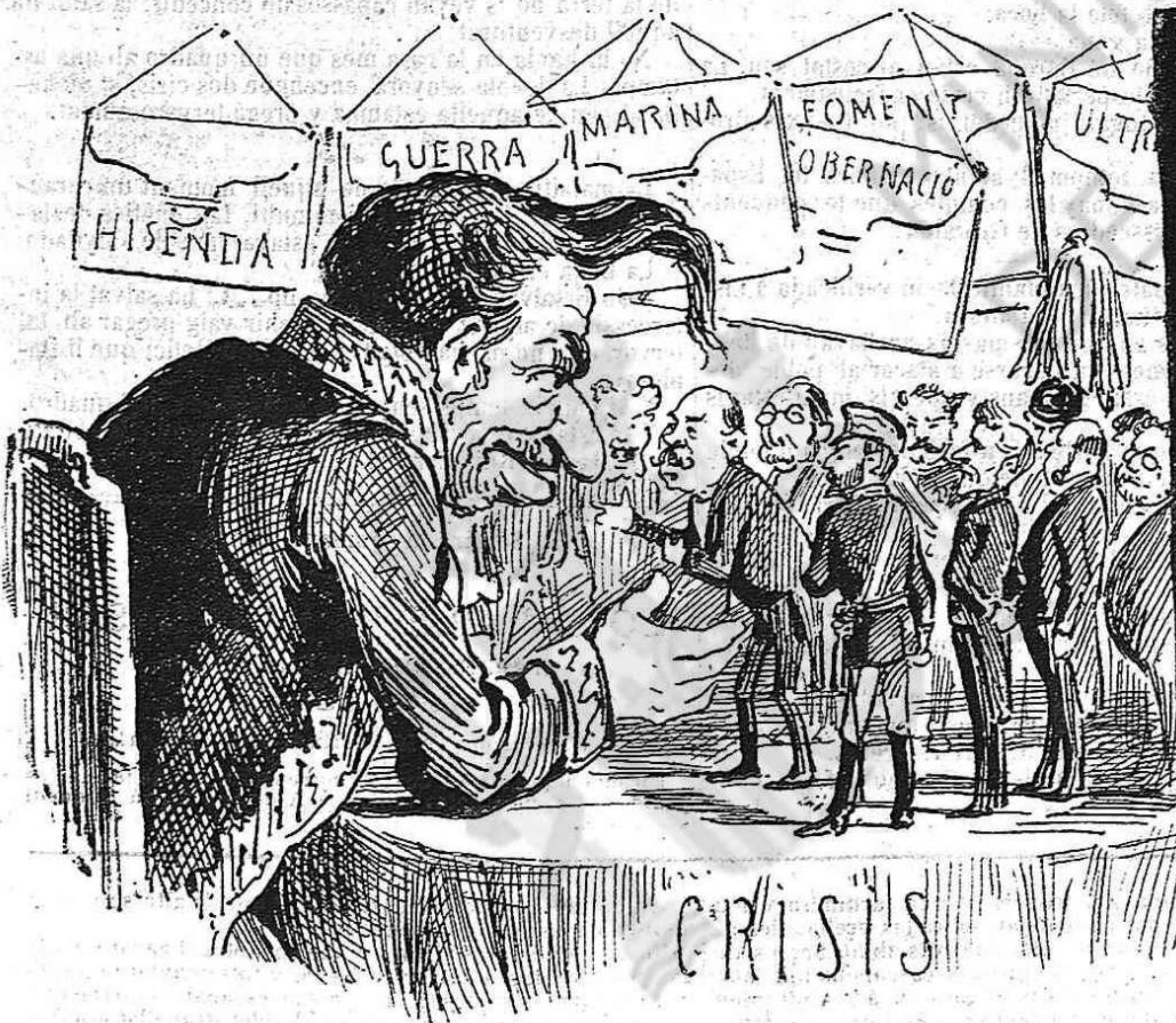
CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LA POLÍTICA Á ESPANYA.



Avuy.



¿Y demá?



PALPITACIONS.



ER fi n' aném sortint, y jo m' en alegro molt, porque may hi vulgut mal á ningú, y menos á las criaturas. Ademés, dona tristesa veurer una mare plorosa al costat del llit del seu fillet malalt.

¡Pobres mares! ¡y com estiman!
Lo rey-noy va per bè y, com

es natural, la seva mamá recobra la tranquilitat y comensa á celebrar conferencias per resoldrer aixó de la crisis y enterarse de lo que passa pel món.

Los diaris han vingut plens d' elogis y admiracions á la regent porque ha passat nits y dias veillant al nen de las sevas entranyas. Sembla com si s' extranyessen de que, en certas alturas, l' amor maternal fos menos viu de lo qu' es en altres puestos. Si per cada mare que s' desvetlla per un fill se hagués d' escriurer la mitat de lo que s' ha imprés ara parlant de las penas de donya Maria Cristina, lo mon passaria las horas fent diaris y llegintlos.

Y encara, encara, la pobre senyora ha pogut ferho, y temps, diners, gent, res li ha faltat de lo que l' malalt necessitava. Altres n' hi ha que no poden disposar de res, ni de la seva presencia, y han de sortir de casa á guanyarse la vida, mentres lo nen se queda tancadet á la bona de Déu, sense ningú que l' senti plorar, ni li dongui una medicina. De vegadas, quan la mare torna, lo pobret ja no pateix ni patirà més.

Pero no 'ns posém tristos, y ja que l' *trancasso* 'ns comensa á deixar tranquils, procurém despedirlo ab alegría. Tot ab tot, las cosas no marxan tan bè com voldriam, pero podrian anar pitjor.

Escollim: ¿se 'n recordan d' alló de las Carolinas? Feja poch temps que á Alfonso XII. l' havian fet coronel de hulanos, quan á n' en Bismark li va passar pel cap apoderarse d' aquellas islas. Al tenir noticia del intent y del primer acte realiat pera portarse á cap, per aquí casa vam armar lo xibarrí del sigle, á Madrit van fer trossos lo escut de la embaixada alemana, y poch s' en va faltar que la cosa anés molt lluny.

Ara, á Portugal la tempestat li ha vingut de Africa. Inglaterra ha volgut imposar lo seu protectorat sobre possessions portugueses; lo govern portugués ha cedit, lo poble s' ha enfadat, y sense encomanarse á Déu ni al dimoni, ha fet manifestacions, ha destrossat lo escut del consulat inglés, ha cridat ¡abaix lo govern! y hasta se ha dat lo gustasso de donar crits de ¡Viva la República! Després de quatre dias de haver coronat al nou rey

LO PIRATA UNIVERSAL.



¡Alto! ¡Jo no m' entench de rahóns ni de justicias... Lo que vull, ho vull, si us plau per forsa!

Llavors, no més sacudint una mica l' arbre, caurà per ella sola.

Y 'ns la menjarem ab tota tranquilitat.

Entre la gent que anava a Palacio pera informarse de la salut del rey, alguns van sortirne més lleugers de lo que havian entrat.

A un duch li robaren una cartera ab bitllets de Banch y a un general lo rellotje.

Ja 'm sembla que sento a lo industrial, si l' agafassen: —Fou un accés d' entusiasme. Vaig voler endurmen un recort monàrquich.

Los inglesos acaban de inventar un canó que val de cost la friolera de 412,500 pessetas.

De manera que cada vegada que serveix, contant que el canó s' inutilisa després de 127 disparos, costa en concepte de amortisació del capital: 4,350 pessetas: per pólvora (900 lliuras) 1,750 pessetas; pel proyectil 2,000 pessetas y per la seda de cada cartutxo, 75.

Total, que cada canonada importa la suma de 8,175 pessetas.

¿No es veritat que anant seguint aixís la guerra acabarà per pendre un nou aspecte completament inesperat? Aviat los pobles no 's combatrán a tiros, sinó a grapats de monedas de cinch duros.

A Holanda s' ha votat una ley establint l' ensenyansa gratuïta.

¡Vaya un adelanto!

Aquí ja fa qui sab lo temps que la tenim.

Perque aquí 'ls mestres d' estudi no cobran un céntim.

¿La volen encare més gratuïta?



A LO INSERTAT EN LO ULTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Am-pa-ro.*
2. TRENCA-CLOSCAS.—*Lo plor de la madrastra.*
3. GEROGLÍFICH.—*Per pastas un pastisser.*



XARADA.

Un italiá que tocava la total en un cantó, va veure a dalt de un balcó una nena qu' escoltava.

Y després que va tocar del Trovador una escena, dirigitse vers la nena caritat va demanar.

No tenint ella dinés per tiralsi desseguida, a n' al seu *dos-repetida* va dirli que n' hi dongués.

Y cinch céntims li tirá ab molta gracia y salero,

y ell *dos-hu-inversa* 'l sombrero y saludant se 'n va anà.

J. ALAMALIV.

ANAGRAMA.

Lo qui vulga ser ben tot ja t' tot a buscar dona sense tot en son honor y que sigui tot y bona.

S. UST.

TRENCA-CLOSCAS.

BUSCO DONAS NO OR.

Formar ab aquestas lletas lo nom de una ópera italiana.

CONVERSA.

—¿Ahónt vas, Pere?
—Al café.
—¿Quín café?
—L de la Plassa...
—Ahónt dius?
—Entre tú y jo ho acabém de dir.

PEPA SISTACHS.

GEROGLÍFICH.

×××××
I
an
I I I
K
I I

RAMÓN PATRODELFO.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj, 20.*

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23